

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcu : **E. T., s.r.o.**, so sídlom Š. X., R., IČO: X., v zastúpení JUDr. A. M., advokátom so sídlom v R., ul. C. a M. X., proti žalovanému : **Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky**, Nám. Slobody 6, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 19286/2009/SCDPK-52869 zo dňa 5. marca 2010, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/226/2010-37 zo dňa 10. novembra 2011, jednomyseľne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/226/2010-37 zo dňa 10. novembra 2011 **p o t v r d z u j e.**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte rozsudku len „prvostupňový súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom č.k. 1S/226/2010-37 zo dňa 10. novembra 2011, podľa ust. § 250j ods. 2 písm. c/ Občianskeho právneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) napadnuté rozhodnutie

žalovaného č.j. 19286/2009/SCDPK-52869 zo dňa 5. marca 2010 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Košiciach č. 2009/01250-07 zo dňa 28. augusta 2009, zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť úspešnému žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 745,51 € do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný správny orgán rozhodnutím č. 19286/2009/SCDPK-52869 zo dňa 5. marca 2010 odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Krajského úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Košiciach č. 2009/01250-07 zo dňa 28. augusta 2009, ktorým ako miestne príslušný orgán štátnej správy v zmysle ust. § 5 ods. 2 a § 6 ods. 1 zákona č. 534/2003 Z. z. o organizácii štátnej správy na úseku cestnej dopravy a pozemných komunikácií a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ako príslušný cestný správny orgán podľa ust. § 3 ods. 1 písm. b/ zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „cestný zákon“ alebo „zák. č. 135/1961 Zb.“) a podľa § 3 ods. 4 písm. c/ zák. č. 135/1961 Zb. rozhodol, že ***dodatočne vyberá zvýšený správny poplatok za vykonanú nadmernú prepravu bez povolenia od dopravcu – žalobcu*** podľa § 8 ods. 5 zák. č. 135/1961 Zb. a v spojení s bodom 2 splnomocnenia položky 80 zákona č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 145/1995 Z. z.“ alebo „zákon o správnych poplatkoch“) ***vo výške trojnásobku príslúchajúceho poplatku, t.j. 3 x 762,50 = 2287,50 € (slovom dvetisícvestoosemdesiat sedem eur päťdesiat eurocentov)***, ktorá je splatná na účet č. X.X., priloženou poštovou poukážkou alebo prevodom z účtu, do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukazuje na znenie ust. § 3 ods. 1, 2, 3, 4 zák. č. 71/1976 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) uviedol, že rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Konštatoval, že z citovaných ustanovení správneho poriadku sú zrejmé základné zásady správneho konania, ktoré majú rozhodujúci význam pri aplikácii jednotlivých ustanovení správneho poriadku, zdôrazňujúc pritom zásadu materiálnej pravdy upravenú v ust. § 3 ods. 3 a 4 správneho poriadku, podľa ktorej je správny orgán povinný zistiť skutočný stav prejednávanej veci. Na tento účel si musí obstarat' dôkazy o všetkých rozhodujúcich

skutočnostiach bez ohľadu na to, v koho prospech svedčia. Dôkazy hodnotí správny orgán každý samostatne a potom všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, pričom vyhodnotenie dôkazov musí správny orgán náležite odôvodniť v odôvodnení rozhodnutia. Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu je zrejmé, že ten z obsahu preskúmaného rozhodnutia dospel k záveru, že žalovaný správny orgán sa touto zásadou dôsledne neriadil. Žalobca v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu namietal nedostatočné zistenie skutočného stavu, nakoľko žalovaný **odmietol vykonať kontrolné váženie**. Krajský súd v tomto kontexte, vzhľadom na skutočnosť, že žalobca mu predložil certifikát o overení meradla, ktorým bolo vozidlo žalobcu pred cestou vážené – z ktorého zistil, že meradlo: váhy s neautomatickou činnosťou triedy, presnosť 3 od výrobcu T. B., s.r.o., prevádzka C. S., s.r.o., prevádzka T., zodpovedá certifikovanému typu a požiadavkám uvedených v STN EN 45501 pre triedu presnosti 3 pri dodržaní § 15 ods. 6 zák. č. 142/ 2000 Z. z. – dospel k záveru, že argumentácia žalovaného o tom, že váha s prevádzkou v lome Trebejov nie je certifikovanou, neobstojí.

Krajský súd ďalej v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že žalovaný ako odvolací orgán nevenoval dostatočnú pozornosť odôvodneniu svojho rozhodnutia, nakoľko v ňom nereagoval na návrhy uvedené v námietkach žalobcu. Mal za to, že pre posúdenie dôvodnosti námietok bolo potrebné doplniť dokazovanie za účelom riadneho zistenia skutkového stavu veci, pretože doterajšie zistenia sú pre rozhodnutie nedostačujúce. Zastal názor, že v rámci správneho konania nebola dostatočne objasnená otázka, týkajúca sa preskúmania rozhodných skutočností na posúdenie žalobcových argumentov, a to najmä námietka ohľadom realizovania kontrolného váženia. Krajský súd konštatoval, že žalobca sa v priebehu celého správneho konania domáhal nového opakovaného preváženia súpravy, avšak kvôli **poruche** mu to cestným správnym orgánom nebolo umožnené. Podľa názoru súdu došlo k pochybeniu na strane žalovaného správneho orgánu, keď cestný **správny orgán mal umožniť žalobcovi nové kontrolné preváženie, keďže žalobca nesúhlasil s výsledkami váženia cestným správnym orgánom**, nakoľko vozidlo nebolo podľa jeho slov preťažené, čo vyplynulo i vážneho lístka z lomu Trebejov č. 16/2009. Uviedol tiež, že **argumentácia žalovaného správneho orgánu, že mal poruchu na meracom zariadení, nemôže byť v neprospech žalobcu**.

Vychádzajúc z predloženej písomnej dokumentácie žalovaného krajský súd po preskúmaní napadnutých rozhodnutí a ako aj postupu správneho orgánu, dospel k záveru, že

zistenie skutkového stavu v preskúmvanej veci nie je dostačujúce, a preto napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvostupňovým zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote žalovaný odvolanie podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., a to z dôvodu, že krajský súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Uviedol, že z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že správny orgán porušil zásadu materiálnej pravdy, keď sa nevysporiadal s námietkou žalobcu, podľa ktorej mal žalobca následne po uskutočnení úradného merania hmotnosti, uskutočniť ďalšie meranie hmotnosti v lome Trebejov a tým, že správny orgán odmietol opakované meranie, nesprávne zistil skutkový stav a žalovaný správny orgán v konaní toto procesné pochybenie neodstránil. S uvedeným sa žalovaný nestotožnil, nakoľko podľa cestného zákona ***iba správca cesty je oprávnený zabezpečiť meranie hmotnosti***, nápravových tlakov a rozmerov vozidla a smerodajným podkladom pre rozhodovanie o dodatočnom vybratí zvýšeného správneho poplatku je doklad o výsledku úradného merania, ktorý vystavil správca cesty. Výsledok váženia z lomu Trebejov nepovažoval za relevantný dôkaz, vzhľadom na to, že subjekt, ktorý vykonal meranie nemal na to oprávnenie. Spochybňovanie výsledkov úradného merania nie je dôvodné, nakoľko ***Správa ciest Košického samosprávneho kraja je na výkon úradného merania autorizovaná rozhodnutím Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky*** a na odbornú činnosť, ktorá je predmetom autorizácie zamestnáva zodpovedného zástupcu autorizovanej osoby, t.j. osobu obsluhujúcu váhy, pričom meranie hmotnosti sa vykonáva na váhach, ktoré majú platné osvedčenie o schválení typu meradla a platný certifikát o overení vydaný podľa zák. č. 142/2000 Z. z. o metrológii. O výsledku úradného merania je úradný merač povinný vystaviť listinu – doklad o meraní, ktorá je podkladom pre rozhodovanie správneho orgánu. Žalovaný súhlasil s tým, že v prípade, ak vodič nesúhlasí s výsledkami merania a požiada o opakované meranie, musí vyhovieť jeho požiadavke a opätovne vozidlo zvážiť. ***Opakované meranie však úradný merač môže uskutočniť len v čase a na mieste pôvodného úradného merania, ak vodič vysloví nespokojnosť s výsledkami pôvodného merania.*** Z obsahu spisu je však zrejmé, že žalobca opustil s jazdnou súpravou miesto na ktorom sa vykonávalo úradné meranie, vrátil sa do lomu Trebejov a následne po vrátení späť, vyžadoval opakované meranie. Keďže zo strany žalobcu mohlo dôjsť k manipulácii s nákladom nebolo možné požiadavku žalobcu akceptovať. ***V súvislosti s tvrdením žalobcu***, ktoré si osvojil aj krajský súd, ***že žalobcova jazdná súprava***

bola vážená ako posledná, keďže cestný správca mal poruchu medzi váhou a počítačom a preto aj ďalšie merania boli zrušené, uviedol, že uvedené tvrdenie sa nezakladá na pravde a zo strany žalobcu ide o špekuláciu a zavádzanie súdu.

Žalovaný zdôraznil, že jazdná súprava žalobcu bola podľa protokolu o kontrolnom vážení a vážneho lístku č. 16/2009, meraná na ceste III/5472, v obci Družstevná pri Hornáde v čase 10:29 hod., pričom následne 10:53 hod. bola meraná ďalšia jazdná súprava (protokol a vážny lístok č. 17/2009). Taktiež sa preukázalo, že v úradnom meraní sa pokračovalo aj naďalej a ďalšie meranie sa uskutočnilo o 14:14 hod. na ceste v obci Bohdanovce (protokol a vážny lístok č. 18/2009). Uviedol, že sa domnieva, že krajský súd nebral ohľad na vyjadrenie Železničnej polície zo dňa 12. októbra 2009, v ktorom bol uvedený rozsah súčinnosti príslušníkov PZ pri úradnom meraní, čím sa vyvrátili všetky námietky k priebehu merania, ktoré predkladal v priebehu správneho konania žalobca. Žalovaný v súvislosti s tým, že rozhodnutie musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí, poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Sžo/ 94/2007 podľa ktorého „*táto zásada vyslovuje požiadavku , podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav vecí, teda subsumuje aj požiadavku, zistiť úplný a presný stav vecí. Za zistenie skutočného stavu vecí treba považovať zistenie všetkých skutočností, ktoré sú podľa príslušného hmotnoprávneho predpisu právne významné*“. Poukázal tiež na skutočnosť, že v prípade pripustenia možnosti, že „váženky“ vystavené akýmkoľvek tretím subjektom by mohli byť považované za dôkaz v takomto konaní, mohlo by to založiť veľmi nebezpečný precedens. Žalovaný dôvodil, že považuje za neprípustné a neakceptovateľné, aby váženka vystavená neoprávnenou osobou po uplynutí dlhšieho času od uskutočnenia úradného merania (žalobca mal možnosť manipulovať s nákladom) mohla byť považovaná za právne významnú skutočnosť, majúcu vplyv na rozhodnutie.

Žalovaný uviedol, že ***za jedinú právne významnú skutočnosť v prípade dodatočného vyberania zvýšeného správneho poplatku považuje priložený vážny lístok č. 16/2009 z certifikovaného vážiaceho zariadenia vykonaného úradným meračom za asistencie príslušníkov PZ*** a zdôraznil, že ***žalobca mal možnosť v rozhodnom čase požiadať o zopakovanie úradného merania***. V súvislosti s hodnotením dôkazov žalovaný správny orgán poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2 Sž-o-KS/92/2004 podľa ktorého „*pokiaľ ide o zásadu voľného hodnotenia dôkazov, zákon neurčuje a ani nemôže určiť pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať pri hodnotení ich vzájomnej*

súvislosti. Iba správny orgán posudzuje vierohodnosť dôkazných prostriedkov a rozhodne o ich osvedčení ako dôkazu. Vnútorne presvedčenie správneho orgánu o nepravdivosti či nevierohodnosti svedeckej výpovede je výsledkom logického myšlienkového postupu vychádzajúceho z posúdenia objektívnych skutočností vonkajšieho sveta (skutkových okolností) zistených v konkrétnej posudzovanej veci ako napr. rozpor vo výpovedi svedka, ako aj rozpor medzi dôkazmi. Hodnotením dôkazov z hľadiska ich správnosti potom správny orgán dochádza k záveru, ktoré skutočnosti možno považovať za pravdivé“.

Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p zrušil.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného správneho orgánu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa ust. § 1 ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon), tento zákon upravuje výstavbu, užívanie a ochranu pozemných komunikácií, práva a povinnosti vlastníkov a správcov pozemných komunikácií a ich užívateľov, ako aj pôsobnosť orgánov štátnej správy (§ 3) a orgánov štátneho odborného dozoru (§ 3c) vo veciach pozemných komunikácií.

Podľa ust. § 3 ods. 4 písm. c/ zák. č. 135/1961 Zb., krajské úrady dopravy dodatočne vyberajú rozhodnutím zvýšený správny poplatok podľa osobitného predpisu, ak sa nadmerná a nadrozmerná preprava vykonala na diaľnici alebo na ceste bez povolenia (§ 8 ods. 5). Rozhodnutie vydá ten krajský úrad dopravy, na ktorého území sa nepovolená preprava zistila.

Podľa ust. § 8 ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb., na užívanie diaľnic, ciest a miestnych komunikácií iným než zvyčajným spôsobom alebo na iné účely, než na ktoré sú určené (ďalej len "zvláštne užívanie"), je potrebné povolenie cestného správneho orgánu s výnimkou prípadov uvedených v odsekoch 6, 7 a 8 vydané so súhlasom dopravného inšpektorátu. Cestný správny orgán môže v povolení určiť podmienky na zvláštne užívanie a pre ich nesplnenie môže udelené povolenie zrušiť. Zvláštne užívanie sa povoľuje na dobu určitú, ak u užívateľa trvajú dôvody, pre ktoré bolo povolenie udelené. Pri zmene užívateľa, podmienok užívania a podobne je potrebné požiadať o nové povolenie, prípadne o zmenu povolenia. Povolenie nie je potrebné pre vozidlá ozbrojených síl, ozbrojených bezpečnostných zborov a na presun poľnohospodárskych strojov a zariadení pri poľnohospodárskych prácach v rámci obhospodarovaného územia. Povolenie cestného správneho orgánu na účely konania automobilových pretekov je možné vydať len po predložení kladného stanoviska od organizácie, ktorá je členom medzinárodnej federácie automobilového športu (FIA Paríž).

Podľa ust. § 8 ods. 5 zák. č. 135/1961 Zb., cestný správny orgán za nadmernú a nadrozmernú prepravu vykonanú bez povolenia dodatočne vyberie rozhodnutím zvýšený správny poplatok podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 35/1984 Zb. ktorou sa vykonáva zákon o pozemných komunikáciách, na zvláštne užívanie diaľnic, ciest a miestnych komunikácií je potrebné povolenie príslušného cestného správneho orgánu. Toto povolenie podlieha správne poplatku podľa osobitných predpisov. Takým užívaním je najmä preprava nadmieru ťažkých alebo rozmerných predmetov a používanie vozidiel, ktorých rozmery alebo hmotnosť presahujú mieru ustanovenú osobitnými predpismi.

Podľa ust. § 23 zák. č. 135/1961 Zb., ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa položky 80 bodu 2 zák. č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch platnom v rozhodnom čase, vydanie povolenia na zvláštne užívanie diaľnic, ciest a miestnych komunikácií na prepravu nadmerne ťažkých alebo rozmerných predmetov a vozidiel alebo na prepravu, pri ktorej vozidlá prekračujú hmotnosť pripadajúcu na jednu nápravu nad mieru povolenú osobitným predpisom (ďalej len "nadmerná alebo nadrozmerná preprava"), dopravca zaplatí 2. **nadmerná preprava**

2.1. **pri prekročení prípustnej celkovej hmotnosti**, ak celková hmotnosť vrátane nákladu (vyjadrené v t) je

do 20,00 99,50 eura

od 20,01 do 30,00 165,50 eura

od 30,01 do 50,00 265,50 eura

a za každých ďalších aj začatých 10 t 66 eur

2.2. **pri prekročení prípustnej hmotnosti na nápravu (nápravové zaťaženie)**

bez rozdielu o akú nápravu ide, ak preťaženie (vyjadrené v %) je

od 3,01 do 5,00 82,50 eura

od 5,01 do 10,00 132,50 eura

od 10,01 do 15,00 232 eur

od 15,01 do 20,00 331,50 eura

a za každých ďalších aj začatých 5% 165,50 eura.

Podľa ust. § 3 ods. 4 zákona správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa ust. § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa ust. § 34 ods. 1, 4, 5 správneho poriadku, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Vykonávanie dôkazov patrí správne mu orgánu.

Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa ust. § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa ust. § 47 ods. 1, 3 správneho poriadku, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že dňa 14. júna 2009 o 10:29 hod. bolo na ceste III/5472 v obci Družstevná pri Hornáde, vykonané kontrolné meranie vozidla žalobcu, pričom úradným meraním bolo zistené prekročenie prípustných nápravových zaťažení a celkovej povolenej hmotnosti vozidla žalobcu ako dopravcu, EČ: R.R. a prípojného vozidla EČ : R.R., vodič : J.J.. Uvedenú skutočnosť oznámila Správa ciest Košického samosprávneho kraja, Krajskému úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie listom zo dňa 17. júna 2009. Následne príslušný správny orgán oznámil žalobcovi listom zo dňa 3. augusta 2009 začatie správneho konania o dodatočnom vybratí správneho poplatku za vykonanú nadmernú prepravu bez povolenia na základe toho, že meraním bolo zistené prekročenie maximálnych dovolených hodnôt.

Podľa vážneho listu č. 16/2009 bola prekročená prípustná hmotnosť na nápravu motorového vozidla, kde prípustná hmotnosť je 24 000 kg a nameraná bola 29 725 kg, čím

došlo k preťaženiu oproti dovolenej hmotnosti o 5 725 kg, t.j. 23,9 %. Taktiež bola prekročená prípustná hmotnosť súpravy, kde prípustná hmotnosť je 40 000 kg a nameraná bola 45 955 kg, čím došlo k preťaženiu prípustnej hmotnosti o 5 955 kg, t.j. 14,9 %. Dopravca uvedeným konaním porušil ust. § 8 ods. 1 zák. č. 135/1961 Zb. tým, že uvedeným motorovým vozidlom bola vykonaná nadmerná preprava bez povolenia na zvláštne užívanie ciest.

Žalobca bol v oznámení o začatí predmetného správneho konania poučený, že má právo vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a navrhnúť príslušné dôkazy.

Žalobca sa k podkladom rozhodnutia vyjadril, pričom na svoju obranu uviedol, že podľa jeho zistení bola súprava žalobcu vážená ako posledná z dôvodu **poruchy medzi váhou a počítačom**, a preto aj ďalšie merania boli zrušené. Poukázal na to, že sa domáhal vykonania opakovaného merania súpravy, avšak kvôli poruche mu to nebolo umožnené. Vyjadril názor, že **mýtny policajt mal možnosť na overenie prevážiť vozidlo v lome Trebejov**, keďže žalobca namietal, že vozidlo nebolo preťažené. Vozidlo bolo vážené pred cestou v lome Trebejov a hmotnosť pri prvom vážení bola 38 440 kg, jednalo sa o váhy ciachované. Po opakovanom vážení v lome bola nameraná hmotnosť 38 420 kg, uvedené zodpovedá úbytku pohonných hmôt. Skutočnosť, že vodičovi dopravcu bolo odmietnuté opätovné meranie pre poruchu na počítači môže potvrdiť mýtny policajt. V samotnej sťažnosti, ktorú podal žalobca, poukázal na to, že „*po vašom vážení s ktorým sme nesúhlasili sa vodič vrátil ešte raz do lomu Trebejov na 2. váženie kde jeho celková hmotnosť už bola 38 420 kg. Vážne lístky boli priložené ako príloha k sťažnosti. Po vrátení sa na miesto váženia bolo vodičovi zamietnuté opätovné váženie na ktorom sme trvali z dôvodu nesúhlasu s výsledkami váženia.*“ Rozhodnutím č. 2009/01250-07 zo dňa 28. augusta 2009, Krajský úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie dodatočne vybral od žalobcu ako dopravcu zvýšený správny poplatok za vykonanú nadmernú prepravu bez povolenia podľa ust. § 8 ods. 5 zák. č. 135/1961 Zb. a v spojení s bodom 2 splnomocnenia položky 80 zák. č. 145/1995 Z. z. vo výške trojnásobku prislúchajúceho poplatku spolu $3 \times 762,50 = 2287,50$ Eur. Súčasťou administratívneho spisu je aj základný technický popis motorového vozidla, podľa údajov v evidencii Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu v Rožňave, list Správy ciest Košického samosprávneho kraja zo dňa 27. júla 2009 ako odpoveď na sťažnosť žalobcu ako i vyjadrenie Železničnej polície, oddelenie mýtnej polície Košice k účasti na úradnom meraní celkovej hmotnosti a nápravových tlakov. Rozhodnutím žalovaného správneho orgánu zo dňa 5. marca 2010, č. 19286/2009/SCDPK-52869 bolo odvolanie žalobcu zamietnuté

a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdené. Preskúvanie zákonnosti týchto rozhodnutí správnych orgánov bolo predmetom konania podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po dôslednom oboznámení sa s obsahom súdneho spisu, ako aj administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu, vrátane prvostupňového, dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného vrátane prvostupňového rozhodnutia, bolo potrebné pre nepreskúmateľnosť zrušiť, a to z dôvodu nedostatočného vysporiadania sa s dôvodmi odvolania žalobcu.

Z obsahu spisu je zrejmé, že vykonaním kontrolného merania vozidla žalobcu bolo zistené jeho preťaženie, uvedenú skutočnosť preukazuje vážny lístok č. 16/2009. Táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi konania sporná. Sporným zostalo tvrdenie žalobcu ohľadne okolností merania, resp. možnosti vykonania kontrolného merania, ktoré mu za účelom vykonania kontroly preťaženia vozidla nemalo byť zo strany správneho orgánu umožnené.

Z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu ani z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného nevyplýva ako sa správne orgány s argumentáciou žalobcu v odôvodnení svojich rozhodnutí vysporiadali. Uvedenú skutočnosť konštatoval aj krajský súd vo svojom rozhodnutí, keď uviedol, že ***správny orgán nevenoval dostatočnú pozornosť odôvodneniu svojho rozhodnutia.*** Taktiež možno súhlasiť s tým, že pre posúdenie dôvodnosti námietok bude potrebné doplniť dokazovanie za účelom riadneho zistenia skutočného stavu veci, pretože doterajšie zistenia sú pre rozhodnutie nedostačujúce. Nebola totiž objasnená otázka týkajúca sa preskúvania rozhodných skutočností na posúdenie žalobcových argumentov, a to najmä ***námietka ohľadom realizovania kontrolného váženia.***

Z obsahu rozhodnutí správnych orgánov ***nie je zrejmé z akého dôvodu neumožnil správny orgán kontrolné preváženie.***

Treba prisvedčiť žalovanému, že argumentácia žalobcu ***ohľadne poruchy vážiaceho zariadenia*** nebola zatiaľ preukázaná, resp. nemá oporu v spisovom materiály, pričom krajský súd si ju bezdôvodne osvojil. Napriek uvedenému bolo potrebné sa s uvedeným tvrdením žalobcu v odôvodnení rozhodnutia vysporiadať.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného ani prvostupňového správneho orgánu, resp. ani z obsahu administratívneho spisu nevyplýva skutočnosť, že by sa správne orgány vysporiadali s argumentáciou žalobcu ohľadne váženia jeho jazdnej súpravy ako poslednej, pričom až v rámci odvolacieho konania na súde boli predložené vážne lístky č. 17/2009 a 18/2009 z iných kontrolných meraní, ako dôkaz, že tvrdenie žalobcu sa nezakladá na pravde a že vo vážení sa pokračovalo.

Aj keď krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku považoval žalobcom predložené potvrdenie o tom, že kontrolné meranie bolo vykonané na váhe certifikovanej, pre posúdenie veci aj podľa názoru odvolacieho súdu, podstatnou je skutočnosť, že nebolo vykonané meranie osobou na tieto účely poverenou, preto závery tohto merania jednoznačne pre účely preskúmaného konania sú neakceptovateľné. Uvedená skutočnosť však z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu nevyplýva.

Je síce pravdou, že za zistenie skutočného stavu veci treba považovať zistenie všetkých skutočností, ktoré sú podľa príslušného hmotnoprávneho predpisu právne významné, avšak je nepochybné, že z odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu musí vyplývať, čo bolo podkladom pre rozhodnutie a akými úvahami sa pri ich hodnotení správny orgán riadil a pri zisťovaní skutočného stavu poukázať na dôkazy, ktoré majú pre vec rozhodujúci význam. V tomto kontexte je však potrebné zo strany správneho orgánu sa vysporiadať aj s dôkazmi, ktoré navrhol na podporu svojho tvrdenia žalobca bez ohľadu na ich relevanciu pre rozhodnutie v danej veci. Vzhľadom na uvedené bude v ďalšom konaní potrebné za účelom dostatočného zistenia skutočného stavu postupovať v naznačenom smere.

Pokiaľ žalovaný dôvodil, že považuje za neprípustné a neakceptovateľné, aby váženka vystavená neoprávnenou osobou po uplynutí dlhšieho času od uskutočnenia úradného merania (žalobca mal možnosť manipulovať s nákladom) mohla byť považovaná za právne významnú skutočnosť, majúcu vplyv na rozhodnutie - odvolací súd sa s jeho argumentáciou v tomto smere v plnom rozsahu stotožňuje, avšak v posudzovanej veci je podstatnou skutočnosť, že žalovaný svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil.

V podstate až odvolanie žalovaného proti rozsudku prvostupňového súdu obsahuje vysporiadanie sa správneho orgánu s argumentáciou žalobcu. Na tomto mieste odvolací súd

považuje za potrebné zdôrazniť, že **obsah odvolania žalovaného správneho orgánu nemôže nahradiť absentujúce dôvody v jeho rozhodnutí, postihnutom deficitom nepreskúmateľnosti.**

Vychádzajúc zo stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že neoddeliteľnou súčasťou princípov právneho štátu zaručeného podľa čl. 1 Ústavy je aj princíp právnej istoty. Tento spočíva okrem iného v tom, že všetky subjekty práva môžu odôvodnene očakávať, že príslušné štátne orgány budú konať a rozhodovať podľa platných právnych predpisov, že **ich budú správne vykladať a aplikovať** (napr. II. ÚS 10/99, tiež II. ÚS 234/03). Rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánov verejnej moci, a to tak v oblasti normotvornej, ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne a predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických osôb a právnických osôb k orgánom verejnej moci (IV. ÚS 92/09).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaním napadnutý rozsudok, aj keď čiastočne z iných dôvodov za vecne správny, a preto ho poukazom na ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 250ja ods. 4 O.s.p. súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému žalobcovi ich náhradu z dôvodu neuplatnenia nepriznal, resp. v odvolacom konaní mu žiadne trovy ani nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u ě n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. januára 2013

JUDr. Jozef Hargaš, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská